

DZIŚ ABRAHAM MÓWI DO NAS
O OTCHŁANI I NIEBIE:

„Pomiędzy nami a wami
istnieje ogromna przepaść”.

/Łk 16, 19-31/

swoje dobra, podczas gdy Łazarz doświadczył zła. Teraz on tutaj doznaje pociechy, a ty cierpisz męki”. W tej Ewangelii można wyróżnić dwie sceny. W pierwszej opisane są sytuacje w czasie teraźniejszym i w chwili śmierci, w drugiej przenosimy się do życia po śmierci. Opowiadanie ma otworzyć nam oczy na prawdziwe wartości, które decydują o rzeczywistości po śmierci. Bogacz myśli tylko o ucztowaniu, żebrak nie ma niczego. Ma imię Łazarz, co oznacza „Bóg przyniósł pomoc”. Zmartwieniem bogacza są jego bracia. Zwraca się do Abrahama: „Zmiłuj się nade mną. Poślij Łazarza... niech przestrzeże, aby i oni nie dostali się do tego miejsca męki”. Jest to niemożliwe, ponieważ „pomiędzy nami a wami istnieje ogromna przepaść”. Ważne zdanie: „Jeżeli Mojżesza i proroków nie słuchają, to choćby ktoś z umarłych powstał, nie uwierzą”. Słowo Boże wystarcza. Tamten świat buduje się na tym świecie. Panie Jezu, daj mi serce żebraka, abym trafił na wieczność do Twojego domu.

Adam Żak

SERCA PRZEMIENIA SIĘ SERCEM

„Nie czyń drugiemu, co tobie niemiłe”. Tych słów nie znajdziemy w Ewangelii. To znane polskie przysłowie. Zasada ta w pełni zgadza się jednak z chrześcijańską moralnością. Bo ile zmartwień może sprawić naszemu sercu rzecz nieraz nieznaczna. Czasem jakieś docinki, okazana kwaśna mina, niewłaściwe zachowanie są przyczyną wielu nieporozumień i zmartwień.

Codienne życie niesie ze sobą wiele wyzwań, z którymi musimy się zmierzyć. O czym jednak nie wolno nam nigdy zapomnieć? O tym, że Bóg powołał nas do szczęścia! Człowiek szczęśliwy to ktoś, kto jest piękny miłością, słucha Boga i jest mu wdzięczny. Ma piękne serce, które objawia się w czynieniu

dobra. Potrafi zauważyć potrzebujących i zawsze jest gotowy pomóc. Ofiaruje im miłość, życzliwość, dobre słowo... A serce tylko wtedy jest takie, kiedy przebywa w nim Jezus.

Tylko Jezus potrafi przemienić serce, aby było dobre, wrażliwe, miłosierne i współczujące. Tylko dzięki Bożej łasce nasze serce staje się piękne. Czyniąc dobro, siejemy dobre ziarno, które kiedyś wyda owoc na życie wieczne. W czasie ziemskiej wędrówki zasiane ziarno dobra wzrasta i bardzo często możemy cieszyć się pięknem owoców, które wydaje. Są to owoce radości, uśmiechu na twarzy, pokoju w sercu i dobrego słowa na ustach. Po prostu radość życia.

Ktoś, kto czyni dobro nie zraża się tym, że czasem w jego życiu pojawiają się pochmurne dni, czy przychodzą burze. Jest jakaś ukryta prawda w tym, że zawsze na końcu pojawia się dobro. Pisał o tym Jan Kochanowski w jednej ze swoich pieśni, że jak zło osiągnie szczyt, to przychodzi dobro. W takiej chwili w zieleń się zanurzyć, śpiew ptaków, kojący szept ziemi słyszeć. Oczy przymknąć, serce uspokoić. Być, oddychać i nie myśleć.

Jeśli zatem chcemy iść przez życie czyniąc dobro, otwierajmy serca dla Bożej miłości. Dając, otrzymamy jeszcze więcej! A serca przemienia się tylko sercem. Bez naszego dobra świat byłby uboższy, a świadectwo o Bogu stałoby się mniej wiarygodne.

dokończenie na 3 stronie

SŁABA PŁEĆ, A JEDNAK... /6/

Rok Jubileuszowy sprzyja pielgrzymkom do Wiecznego Miasta. Pewnie i wśród naszych Czytelników są tacy, którzy odwiedzają Rzym w tym roku.

Kiedy planuje się taką podróż i wybiera miejsca z pinezką „trzeba zobaczyć”, pada hasło: Piazze (czyli z włoskiego: place).

Jednym z najpiękniejszych rzymskich placów jest słynna Navona. To właśnie tam, w kwietniu 2014 roku duża grupa Polaków uczestniczyła w kanonizacji św. Jana Pawła II. Plac Navona przede wszystkim jednak kojarzy się z kolejną „bohaterką” naszego cyklu, jedną ze świętych najbardziej czczonych w starożytności chrześci-

jańskiej, czyli ze św. Agnieszki. Według przekazów zginęła właśnie tam... w miejscu, gdzie dziś możemy podziwiać słynną Fontannę Czterech Rzek. Warto wiedzieć, że pod barokowym placem ukryte są pozostałości stadionu, na którym dawniej urządzano igrzyska. Nasza święta poniosła śmierć męczeńską ok. 305 roku prawdopodobnie przy Drodze Nomentańskiej. Przy tej drodze zbudowany był stadion. Jednak grób Agnieszki znajduje się poza Murami Rzymu.

Imię, które nosi ta młodzianka męczennica wymownie podkreśla jej historię i cechy. Pochodziła z zamożnej rodziny rzymskiej, była bardzo piękna i wykształcona. O jej rękę starał się syn prefekta mia-

sta, a gdy spotkała go stanowcza odmowa, domyślił się, że dziewczyna jest chrześcijanką i złożyła ślub czystości. Mimo tortur i prób zniszczenia dziewictwa przez oddanie do domu publicznego, czy wystawienie nagiej na widok wszystkich, niewinności Agnieszki nie udało się zniszczyć ani zbezcześcić. Z Bożą pomocą obroniła swą wiarę i pozostała czysta... jak baranek, który stał się potem symbolem świętej. Nawet jej imię oznacza właśnie „baranek”. Nie znamy dokładnej daty śmierci, nie ma też pewności, czy zginęła w płomieniach, czy ostatecznie została ścięta mieczem. Jednak cześć, oddawana dwunastoletniej męczennicy była i jest w Kościele wciąż żywa.

W Rzymie po dziś dzień istnieje ciekawa tradycja, związana z naszą świętą. Wprawdzie znaczenie (początkowo prawdopodobnie forma „czynszu” w ramach lenna zakonnego) i forma tego zwyczaju zostały nieco zmienione, ale istota przetrwała. W przeddzień wspomnienia św. Agnieszki pod opiekę sióstr w jednym z rzymskich domów zakonnych trafiają dwa jagniątką. Kiedyś pochodziły one z hodowli trapistów. Dziś już tej hodowli nie ma, ale wciąż dwa baranki wędrują do sióstr, które je myją, karmią, pięknie ozdabiają (o tym dokładniej za chwilę) i następnego dnia przekazują do kościoła pod jej wezwaniem – Bazylika za Murami, miejsce pochówku świętej. Tam jagniątką są błogosławione (kiedyś przez samego papieża, dziś przez przedstawiciela Watykanu), a potem odsyłane do innych sióstr na Zatybrze. Po kilku miesiącach, w Wielkim Tygodniu baranki zostają ostrzyżone, a wełna z nich wplatana jest w paliusze, które Ojciec Święty przekazuje nowym arcybiskupom. Palusz to wełniany biały pas z sześcioma czarnymi krzyżami, noszony na ramionach i zwisający na piersi.

Sakrament chrztu świętego w sierpniu przyjęli:

11

Fabian, Stanisław Wojciech, Natan, Antoni Michał,
Nikodem, Leon Arkadiusz, Franciszek, Nikodem,
Antoni, Alicja i Tadeusz

Sakrament małżeństwa w sierpniu przyjęli:

6

Natalia i Łukasz	Natalia i Grzegorz
Paulina i Sebastian	Agnieszka i Przemysław
Nina i Sebastian	Klaudia i Emil

Odeszli w sierpniu do Pana:

16

Karol Pająk /l. 26/
Michał Paweł Patynowski /l. 54/
Lidia Ryszarda Błach /l. 63/
Wojciech Bednarek /l. 63/
Mirosław Kazimierz Pruszyński /l. 67/
Janusz Mieczysław Jańczura /l. 68/
Grażyna Maria Bogusiewicz /l. 77/
Henryka Świętonowska /l. 80/
Stanisława Rycombel /l. 82/
Mieczysław Marian Patek /l. 82/
Zofia Drabik /l. 84/
Jadwiga Żurowska /l. 85/
Zbigniew Bogdan Żukiewicz /l. 86/
Stefan Pintera /l. 94/
Anna Wyrzykowska /l. 95/
Władysława Bobak /l. 103/

dokończenie na 3 stronie ➤

SERCA PRZEMIENIA SIĘ SERCEM

dokończenie
z 1 strony

„Tak mało trzeba nam i dużo tak, żeby szczęśliwym być, drugiemu szczęście dać” śpiewała Anna Jantar. Niby jedno proste zdanie, a jakże wymowne i niosące głęboką treść. Bo najważniejsze w życiu jest to, co człowiek może drugiemu człowiekowi ofiarować. Człowiek szczęśliwy umie słuchać Boga i być Mu wdzięcznym. Miłość Boga jest niewyczerpanym skarbem, ukrytym w naszym sercu. To serce otwiera naszą dłoń, by dawać. To serce przynagla stopy, by biegly z pomocą. Z głębi serca płynie więc nasze dobro.

Każda godzina naszego życia jest ważna i potrzebna, bo daje nam szansę, by uczynić coś dobrego. A drobne gesty życzliwości mają moc uzdrawiania. Wystarczy więc zacząć od małego kroku, aby poczuć, że pomagając innym, pomagamy także sobie.

Ela

Piękny zwyczaj związany ze „świętą od baranka”...

Warto jeszcze dodać, że siostry nazaretanki, które przygotowują jagniątko, ozdabiają jedno z nich (także koszyk, w którym jest umieszczone) czerwonymi różami – symbol męczeństwa, drugie zaś różami białymi – symbol dziewictwa. Wymowne są także napisy: S.A.M. oraz S.A.V. (skrót od: Sant’ Agnese Martire i Sant’ Agnese Vergine, czyli: Święta Agnieszka Męczennica / Dziewica).

W kontekście naszego cyklu wymowny jest także ostatni szczegół całej uroczystości. Otóż po błogosławieństwie podczas Mszy św., zwierzątka zostają przewiezione do sióstr benedyktynek z Bazyliki... św. Cecylii na Zatybrzu. Można by więc powiedzieć, że Agnieszka „podprowadza” nas do świętej, którą wśród kobiet z Kanonu Rzymskiego poznamy bliżej jako ostatnią. Jednak o patronce tych, którzy zajmują się muzyką kościelną, czyli o Cecylii, opowiemy w kolejnym, ostatnim już artykule „Słabej płci”.

Małgorzata Sar

MÓJ DREWNIANY RÓŻANIEC

Solidny
z litego oliwnego drzewa
zrobiony
Przeszedł ze mną wiele dróg
Po jego paciorkach
jak po drabinie
Do nieba się wspinam
Po każdym następnym
i następnym paciorku
Coraz bliżej i bliżej
Maryja za rękę mnie trzyma

Ave Maryja
Bądź pozdrowiona łaski pełna

Skromna
nazaretańska Dziewczyno
Czyś przypuszczała że
Na Matkę Syna Bożego
zostaniesz wybrana
Błogosławiona jesteś

Twoje FIAT zadziwia świat
Cicha pokorna
stoisz u boku Syna
Dyskretnie upominasz
jak na weselu w Kanie

Maryjo co kryjesz na serca dnia
Że sam Bóg słucha Ciebie

Matko dobrej rady
Co czynić mam
Aby nie zablądzić
w drodze do nieba

Jakbym głos Maryi słyszała
Nieustannie mów Bogu TAK
Codziennie odmawiaj różaniec
FIAT

Jadwiga Kulik
wrzesień 2025

KONKURS

28 września, 26. Niedziela Zwykła

Zadania do wykonania:

1. Uważnie przeczytaj dzisiejszą Ewangelię.
2. Wpisz poprawne odpowiedzi i podpisz się.
3. Wytnij kupon i wrzuć do pudełka, które jest z lewej strony z przodu kościoła.
4. Oczekuj na nagrodę za jak największą ilość poprawnie uzupełnionych kuponów.

1. Jak ubierał się bogaty człowiek?

KUPON 4

Odp.:

2. Kto leżał przy bramie bogacza?

Odp.:

Imię i nazwisko:

Szkoła i klasa:

PRZEDSMIAK NIEBA

W Piśmie Świętym natrafiamy na wiele pięknych i mądrych zdań, które potrafią zatrzymać nas na dłużej i skłonić do refleksji. Jednym z takich fragmentów są słowa: „Więcej szczęścia jest w dawaniu aniżeli w braniu” (Dz 20, 35). Warto na moment się przy nich zatrzymać, pozwolić im wybrzmieć w naszym sercu i zadać sobie pytanie: jak wygląda moje dawanie? Czy potrafię dzielić się z innymi tym, co mam? Swoim czasem, dobrami, dobrym słowem...

Dobra materialne, które posiadamy, same w sobie nie są czymś złym - przeciwnie, mogą być błogosławieństwem, jeśli korzystamy z nich w sposób mądry i odpowie-

dzialny. Pan Bóg daje nam talenty, możliwości pracy i zdobywania środków nie tylko po to, byśmy zaspokajali własne potrzeby, ale także byśmy umieli dzielić się z innymi.

Każdy drobny dobry uczynek ma wartość. Czasem wystarczy niewielka pomoc, podzielenie się tym, co mamy, ofiarowanie swojego czasu, wsparcie dobrym słowem lub gestem, by w sercu drugiego człowieka zapłonęła nadzieja. Tego typu postawy zbliżają nas do Boga, bo to właśnie w bliźnich mamy dostrzegać Jego obecność.

Radość, jaką widzimy w oczach kogoś, komu pomogliśmy, jest

bezcenna. Pozwala nam odkrywać głębszy sens w pracy, w codziennym trudzie, w dobrach materialnych, które posiadamy. Uczy, że warto gromadzić nie tylko „skarby” na ziemi, ale także te w niebie. Skarby, których nikt nam nie odbierze.

Dzielenie się dobrem buduje wspólnotę, ociepla relacje i sprawia, że nasze życie nabiera innego wymiaru. Bo ostatecznie nie zabierzemy ze sobą żadnych rzeczy, zostanie po nas jedynie miłość, którą okazaliśmy innym. Niech więc nasze serca zawsze będą gotowe do dawania, a nasze ręce otwarte na potrzeby bliźnich. W ten sposób już tu, na ziemi, możemy doświadczać radości, która jest przedsmakiem nieba.

Emilia

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Jutro o godz. 18³⁰ w dużym kościele pierwsze spotkanie dla tegorocznych kandydatów do bierzmowania. Zapraszamy uczniów klas ósmych i ich rodziców oraz inne osoby, które pragną przygotować się do przyjęcia w poniedziałek, 15 czerwca, pełni darów Ducha Świętego.
2. W środę rozpoczynamy miesiąc różańcowy. Zapraszamy na nabożeństwa październikowe codziennie o godz. 17²⁰ (w środy o godz. 17⁰⁰). Nabożeństwa dla dzieci – w tym tygodniu od środy do piątku o godz. 16³⁵. Za pobożne odmówienie jednej części różańca – w sposób ciągły, z rozważaniem tajemnic różańcowych – przed Najświętszym Sakramentem lub w innym miejscu, ale wtedy we wspólnocie osób, można uzyskać odpusty zupełny.
3. W środę o godz. 17⁰⁰ nabożeństwo z Koronką do św. Józefa. Po Mszy świętej wieczornej ostatnia w tym roku procesja ze świecami i z figurą św. Józefa.

4. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca. W I czwartek nabożeństwa różańcowe w intencji nowych świętych powołań kapłańskich i zakonnych. O godz. 17⁰⁰ rozpocznie się Adoracja i rozważanie Męki Pańskiej ze Wspólnotą „Wojowników Maryi”.
5. W I piątek spowiedź podczas porannych Mszy świętych oraz od godz. 17³⁰. O godz. 16¹⁵ – spowiedź dla dzieci. Po różańcu dla dzieci – Komunia święta wynagradzająca Sercu Pana Jezusa. Tego dnia kapłani odwiedzą chorych w ich domach. Adoracja Najświętszego Sakramentu w kaplicy Świętej Rodziny w godz. 8³⁰ – 21⁰⁰ zakończona indywidualnym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.
6. W I sobotę po Mszy świętej o godz. 8⁰⁰ w kaplicy Świętej Rodziny spotkanie formacyjne dla kobiet, a o godz. 17⁰⁰ nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi.
7. W przyszłą niedzielę o godz. 14⁰⁰ Msza święta hospicyjna, a o godz. 17⁰⁰ w kaplicy Świętej Rodziny spotkanie Wspólnoty Żywego Różańca.

II TYDZIEŃ PSALTERZA | Niedziela Am 6, 1a.4-7; Ps 146; 1 Tm 6, 11-16; Łk 16, 19-31 | Poniedziałek, Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała Dn 7, 9-10.13-14 lub Ap 12, 7-12a; Ps 138; J 1, 47-51 | Wtorek, św. Hieronima Za 8, 20-23 lub 2 Tm 3, 14-17; Ps 87 lub 119; Mt 13, 47-52 lub Łk 9, 51-56 | Środa, św. Teresy od Dzieciątka Jezus Ne 2,1-8; Ps 137; Łk 9, 57-62 | Czwartek, Świętych Aniołów Stróżów Wj 23, 20-23; Ps 91; Mt 18,1-5.10 | Piątek Ba 1, 15-22; Ps 79; Łk 10, 13-16 | Sobota, św. Franciszka z Asyżu Ba 4, 5-12.27-29; Ps 69; Łk 10, 17-24 | 27. Niedziela Zwykła Ha 1, 2-3.2, 2-4; Ps 95; 2 Tm 1, 6-8.13-14; Łk 17, 5-10

Kontakt: ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03, mojaparafra@gmail.com, mojaparafra24.pl **Redakcja:** Jadwiga Kulik, Elżbieta Dębała, Małgorzata Sar, Emilia Siek-Cichoń, Zuzanna Cichoń, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, ks. Paweł Śliżewski SAC